

39

ГІБІЛІ ГІМНІ ВСУДЕНІИ
ЕІ ЗЕМЛІІ СОЧІГІІ БЕГ
БЕСТОК

34.

cam ne iuberrugite! Qui animum in hagiis
ipsis Calendis Junii A. C. M DC LXI

RECTOR ET SENATUS CONCILII PER- PETUI IN ACADEMIA LIPSIENSIS.

*M*punitum esse, inter mala connumerari & dicitur & auditur, ut ut id primo verbo nego-
y, qui paria pessima vel audent, vel in pessima jam abduti sunt. Ut enim maximum omnium bono-
rum est Nihil omnino PECCARE: Ita dumq[ue] op[er]atio, in ducendo, Quisquis autem alteri injuc-
riam faciens pana expers manet, cum par est haberi infelicissimum, qui negre D[omi]no, negre homini
cura sit. Hic enim finis, hic scopusorum omnium, qui D[omi]ni vices in terra rellegerunt, ut non tam
pana in puniendo tueantur dignitatem, quoniam ut eis qui vel fortuito, vel ex nequam delinquntur,
attentiores & meliores reddant, eorumque exemplo ceteri similius à peccatis, que probiberi publicitus
interesse, metu cognita pana deterreantur. Atuas illi ipsi qui Magistratus loco sunt, non à corru-
ptis tantum; sed & virtutis cognita viris, in eodem habentur pretesto, si gratiosi ipsi effent illi iu-
dem uitio, quibus nescientes sunt, cum maxime p[ro]narrarum intermissione non tantum maiorem insolentiam, tumorem &
arrogantiam in malis ingenii creant; sed & convenienter ipsa sceleris augent, anfamque peccandi reliquias larga-
manni porrigan. Quo ipso duplum committunt culpam in se & alios, quos plerisque inmemorabiles faciunt.
Nos ut extra vociam finius, & ne ulterius suffici Professorum innocentiam rumoribus obnoxiam decolorat, Je-
quentes statuofos, qui non vultu tantum pietatem lefrant, sed & ejus iura fand[er]a, publicâ perversitate & mali-
itia violantur, impune dimittere non possumus. Iu p[ro]pria guidem causa dictione unus & alter conciliaturae exercere
voluit, suam vero petulantiam eluerent non potuit. Quis autem b[ea]t[er] nescit,

JOHANNEM HEINRICUM Göttelin Bonificensem, intramur terminos, inò intra edes foro con-
tinuas impetas in alios fecisse & gladium insolenter strinxisse:

YACOBUM HEINRICUM Lenn Hallenfem, alias pecunia emuxisse, manus alios injectisse & taliter
eos exceptisse, animo gladiatorio multos provocasse, nec dimicasse soluam, sed & alios antorem fuisse, ut in
aliorum faciem irrident;

ALEXANDRUM PAULUM Roth Numburgensem quoque, studio forum quandam fuisse in publico male
tractasse, prateret hunc maximè juniorum fortunulas involasse, quæcumque suo ingenio alienum & in-
bonum accepisse, communitionem etiam symbolas in certum finem fronte collatas ad fe in privatum usum
sevocasse, & signobilia somam argentariam fecisse. Quia omnia cura non posset non bonis displicere. Ideo
dictum

JOHANNEM HEINRICUM Göttelin pertinaci obstinatione leges quoque nostras & arresti nexum
eludentes à societate nostra in perpetuum excludimus.

JACOBUM HEINRICUM Lenzen ut &

ALEXANDRUM PAULUM Roth ad Triennium,

b[ea]t[er]e proscribimus, eo fine, ut hoc quod errarunt bañenus addibita correctione imposterum tollant. Reliqui verò
borum vitam, facta, & p[ro]pana intuentes, exemplum sibi sumant, ne & ipsi in pietatem, in honestatem, in leges pec-
cando pro mercedis cumulo & lesam conscientiam & p[ro]panam auferant, P. P. XXII Decembr. dn. M DC L.

RECTOR ET SENATUS CONCILII PER- PETUI IN ACADEMIA

ptis tantum; sed & virtutis cognita viris, in eodum habentrum pretio, si gratiosi ipsi effent illi ini-
dem virtus quibus nocentes fuit, cum maxime penarum intermissione non tantum majorem infelicitatem, tumorem &
arrogantiam in malis ingenii creent; sed & connivitatem ista sclera augent, anfamque peccandi reliqua larga-
manu porrigit. Quo ipso duplēcēm committunt culpan in se & alios, quos plerumque inemendabiles faciunt.
Nos ut extra noxiā sumus, & ne ulterior sufficio Proforum innocentium rumoribus obnoxiam decolorēt, Je-
quentes studiōs, qui non vultu tantum pietatem lefrant, sed & ejus iura sancta, publicā per veritatem & mali-
itia violarunt, impune dimittere non possumus. In ipsa quidem causa dictione unus & alter conciliaturas exercere
voluit, suam vero petulantiam eluere non potuit. Quis autem bis nefici,
JOHANNEM HEINRICUM Götteln Brasenensem, intramurū terminos, inòd intra edes foro con-
cupis impetum in alios fecit & gladiūpum inflenser fieri aixit;

JACOBUM HEINRICUM Leni Hallenensem, alias pecunia emunxit, marina aliis infecte & talitria
eos exceptisse, animoq[ue] gladiatori multos provocasse, nec dimicasse solvunt, sed & alios antremperisse, ut in
aliorum faciem irruerent;

ALEXANDRUM PAULUM Roth Numburgensem quoque, studiorum quendam fuisse in publico male
tratasse; praterea hunc maxime juniorum fortunulū involasse, quae sumque suo ingenio alienum &
bonifium exceptisse, committitorum etiam symbolas in certum finem fronte collatas ad se in privatum solum
severasse, & scignobilissimam argentariam fecisse. Qua omnia cum non possint non bonis duplēcēt. Ideo
dictum

JOHANNEM HEINRICUM Götteln pertinaci obstinatione leges quoque nostras & arresti nexum
eudentem à societate nostra in perpetuum exclusimus.

JACOBUM HEINRICUM Lenen ut &

ALEXANDRUM PAULUM Roth ad Triennium,

binc proscrībimus, eo fine, ut hoc quod errarunt baſenat adhibita correſtione imposterum tollant. Reliqui verdi
borum vitam, facta, & personam intuentes, exemplum fibi sumant, ne & ipſi in pietatem, in honestatem, in leges per-
cando pro mercedis cumulo & laſam conscientiam & personam auferant, P.P., XXII. Decembr. An. M DC L.

cam ne nobiscangeret, quod annūm in nage
plus Calendis Junii A. C. M DC LXII